

„Ceiruleits” – 10 gadi, 400 dziesmu un milzums draugu

«Ceiruleiša» rindas arvien papildina jauni dalībnieki, taču nedaudz ir to, kas paliek uzticīgi tautas dziesmai un dejai. — Vispirms aicinu atnākt un paskatīties, ko mēs darām. Kolektīvs nav tikai jautri izbraucieni, tas nozīmē arī mēģinājumus trīsreiz nedēļā. Ja bērns atnāk «apbruņojies» ar čipsu pakām, diezin vai no viņa var iznākt ilggadējs «Ceiruleiša» dalībnieks, — tā Anna Kārkle.

• Desmit kamola pavedieni ir desmit «Ceiruleiša» gadi. Vadītāja Anna Kārkle neslēpj, ka folkloras kopas dalībnieku vecāki ir kļuvuši par viņas labākajiem draugiem.

„Ceiruleiša” vadītāja Anna Kārkle

Foto: J. Magdaļenoks

Jautātu, kas Līvānu vārdu Latvijā un pasaulē ar godu nepagurstoši nesis jau desmit gadus, viena no atbildēm noteikti būtu — folkloras kopa „Ceiruleits” un tas vadītāja Anna Kārkle. 26. novembrī, dziesmu un deju līdzņemot, uz «Ceiruleiša» 10 gadu jubilejas koncertu posās dalībnieki, vecāki, draugi un laba vēlētāji. Līdz pat rītam tika ritināts atmiņu kamols desmit krāsās.

Dzeltenais — dziesmai, baltais — sākumam

Caur vecmāmuļas dziesmu, caur savu zemi un savas dzimtas koka zaļajiem zariem skan «Ceiruleiša» balss. Desmit košu kamolu krāsās ievijies tā liktenis un mūžs. Dzeltenais ir dziesmas kamols, tas ir pirmais, pamata kamols, bet sākumam savukārt baltais. 1990. gadā Līvānu bērnu un jauniešu centra direktore Valentīna Poikāne iemeta šo sākuma idejas kamoliņu Annas Kārkles rokās. Viņa to ritināja, pulcinot ap bērniem dziesmu, deju, rotaļu un seno latvisko garu. Anna Kārkle: — Piedāvājums darboties ar bērniem, veidojot folkloras kopu, nāca īstajā laikā. Kopš sevi atceros, esmu saistīta ar folkloru, biju ansambļu «Silava» un «Latava» dalībniece. Pašlaik darbojos tikai ar «Ceiruleiša» bērniem.

Pirmie un uzticīgākie «Ceiruleiša» dalībnieki tagad jau augstskolu studentu vidū. Anna Kārkle viņus piemin ar siltu vārdu, tie ir Edgars Pumpas, Elza Zute, Evija Zepa, Inese Ziemele, Kristīne Kārkle, Elīna Viļuma, Māris Elksnis, Rita Sokolovska.

Zaļais — dzīvesprieka, sarkanais — dejas raksts

Kāpēc nosaukumā likts cīrulīša mazputniņa vārds? Izrādās, pirms 10 gadiem Līvānu karogā meklēta simboliskā putna cilme. Vanadzīņš? Nē, ceiruleits. Tā ir labestības, savas tautas zīme, tas ir dzīvesprieks, vēlēšanās dzidrāk, skanīgāk, priecīgāk... Maz ir tādu kolektīvu, kas dejo, spēle un dzied vienlaikus. Anna Kārkle uzskata, ka tieši šī savdabība bijusi pamata «Ceiruleiša» panākumiem. Kaut vai tikai šogad vien — prezidentes atzinības raksts par

pedalīšanos folkloras festivālā «Baltica», 1 pakāpes diploms skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos. Annai Kārklei — Kultūras ministrijas prēmija par sasniegumiem tautas mākslā, Valsts tautas mākslas centra atzinība par ieguldījumu tautas tradīciju izzināšanā un popularizēšanā un vēl, un vēl.

Svētku un piedzīvojumu dzīpars — raibi violets

Kad Annai Kārklei jautā, ko dara «Ceiruleits», viņa mēdz teikt, ka dzīve rit vienos priekos. Viņus aicina daudz un tālos ceļos. Kolektīvs piedalījies Latgales televīzijas mūzikas festivālā, «Sudmaliņās», dziesmu un deju svētkos, kuplinājis Līgo vakara un Pēterdienas pasākumus, novadnieku salidojumu, Jersikas pilskalna svētkus, pilsētas egles iedegšanas svinīgo brīdi. «Ceiruleits» savā novadā sagaidījis arī prezidenti Vairu Vīķi-Freibergu.

Piedzīvojums ir katrs brauciens un uzstāšanās, tie ilgi paliek atmiņā ar jautriem un mazāk jautriem notikumiem. Kaut vai tā — Polijā vilciens jau apstājies izkāpšanas stacijā, bet «Ceiruleits» vēl guļ. Vai — kā rīkoties tādā brīdī, kad tautu meita koncerta laikā atpapas uz skatuves viena, jo tautu dēls autobusā saldi gul?

Mīklas un draugi jeb zilais un oranžais

Kā nu vakarēšanā bez mīklām iztik, arī jubilejas koncerta dažas jāatmin. Par jaunāko dalībnieku, kuram tikai 5 gadiņi, par kopējo cīrulēnu skaitu, kas šobrīd sniedzas ceturtajā desmitā, par to, ka 100 dziesmu kamola un 36 danči pūrā. Bet draugu — tos nav iespējams saskaitīt. Tādi ir visos Latvijas novados un novadiņos, Igaunijā, Lietuvā, Somijā, Norvēģijā, Polijā, Vācijā, Zviedrijā un Itālijā. Svētku vakara izveidojas prāva sveicēju rinda, visi savējie.

Brūni pelēkais — pateicībai un piemiņai

«Ceiruleiša» dziedātās dziesmas nav grāmatās izlasītas, tas apzinātas un joprojām tiek pierakstītas no teicējām. Svētku vakara paldies teikts viņām — par dziesmu atdošanu un labajiem vārdiem. Dziesmu kopā savākts ap četriem simtiem, taču vairākas to teicējas jau aizsaulē - Tekla Ušacka, Anna Stare, Helena Elste, arī pēdējā gaitā viņas visas pavadījusi «Ceiruleiša» dziesma. Paldies aizskan mammām par tērpu darināšanu un rakstainu zeķu adīšanu, tētiem — par vešanu un sagaidīšanu, par kopā būšanu, vecmāmiņām — par siera siešanu un pīrāgu cepšanu, vēl — Līvānu un Preiļu uzņēmējiem, kas atbalstījuši visu 10 gadu garumā, Līvānu novada domei, ģimnāzijai, bērnu un jauniešu centram, tautas muzikantiem Jānim Pinupam un Jānim Patmalniekam, kas palīdzējuši muzicēšanā. Visu desmit krāsu kamoli nu satīti viena lielā, taču «Ceiruleiša» dziesma skan, tā skanēs vasaras siltumā un ziemas saltumā, jo daudz ir to, kurus saukt par savējiem, kas dziesmu sargā.